

Phẩm 24: DI-CA-PHẮT (Lộc Tử - 14 bài kệ)

Xưa con dắt chó dữ
Đi đến chợ bán thuốc
Gặp được bậc Duyên giác
Thân thể bị bệnh tật
Con cung cấp thuốc men
Điều dưỡng ngài bảy ngày
Vị ấy sau bảy ngày
Liền bay lên hư không
Thấy thế con kinh hoàng
Trẻ ở, người nhà bảo:
“Bậc Chúng Hựu quang lâm
Xuất gia học như thế.”
Tôi nghe trẻ nói vậy
Thấy Phật nhẹ vượt không
Trong tâm rất hoan hỷ
Một lòng chấp tay vái.
Nhờ ý được vui vẻ
Bố thí ngài thuốc men
Ở cõi trời hay người
Công đức tự nhiên hiện.
Nay là đời sau chót
Lại được làm thân người
Gặp Đấng Chánh Đẳng Giác
Bậc Đạo Sư tối thượng
Vào trong chúng họ Thích
Xuất gia làm Sa-môn
Đã đạt tâm vô trước
Diệt độ rất thanh lương.
Do xưa đã tạo phước
Nay được cúng rất nhiều
Y phục và ẩm thực
Giường nằm và ngọa cụ
Được chúng vá pháp y
Nhờ bố thí thang được
Được mọi người cúng thuốc
Không thiếu thốn, thường an.
Trời, người đến khuyên bảo:
“Bậc quốc chủ Bình-sa
Ngài nên đem thuốc thang
Cúng dường Di-ca-phất
Nước ngài sẽ được lợi
Các loại thuốc đầy đủ.”
Sai y vương Kỳ-vực

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Dem thuốc cúng Lộc Tử
Bốn phương dâng y dược
Đều đem đến cho con.
Ở trước vua Bình-sa
Con hiển bày sức thần
Bao nhiêu thuốc đem đến
Đầy chật cả gian nhà
Dâng đủ cho một ngàn
Hai trăm năm mươi vị.
Vị Tỳ-kheo Lộc Tử
Sức thần đủ Lục thông
Bên bờ A-nậu-đạt
Tự nói việc làm trước.*

M